

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/64/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2109229192
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2012:2109229192.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibianou Ťažiarovou v právnej veci žalobcu: P. O., nar. XX. X. XXXX, bytom I. XX, E., zastúpený: JUDr. Roman Hošovský, advokát, Mikulášska 1/a, Bratislava, proti žalovanej: W. C., rodená Y., narodená XX. X. XXXX, bytom Y. XX, E., zastúpená: JUDr. Tibor Sanák, advokát, Nám. SNP č. 2, Trnava, o zaplatenie 15 294,83 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh zamieťa.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov konania vo výške 37,53 eur k rukám právneho zástupcu žalovanej JUDr. Tibora Sanáka a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 2367,82 eur k rukám právneho zástupcu žalovanej JUDr. Tibora Sanáka a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalobca je povinný zaplatiť štátu náhradu trov konania vo výške 431,06 eur na účet tunajšieho súdu a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Žalobca je povinný zaplatiť štátu súdny poplatok za odpor vo výške 889,97 eur na účet tunajšieho súdu a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 10. 12. 2009 domáha voči žalovanej zaplatenia sumy 15 294,83 eur spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne od 1. 1. 2008 do zaplatenia titulom dvoch zmlúv o pôžičke zo dňa 1. 6. 2007 a zo dňa 11. 6. 2007.

Súd vydal dňa 11. 3. 2010 platobný rozkaz č. k. 10Ro/105/2009-11, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Žalovaná podala dňa 19. 4. 2010 vo veci odpor, v ktorom okrem iného uviedla, že návrh žalobcu je bezdôvodný. So žalobcom žiadnu zmluvu o pôžičke zo dňa 1. 6. 2007, zmluvu o pôžičke zo dňa 11. 6. 2007 neuzavrela, nepodpísala, podpisy na zmluvách sú sfaľované. Potvrdila, že suma 438 831 Sk /14 566,52 eur/ bola poukázaná na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX, medzi žalovanou a žalobcom bolo dohodnuté, že je to dar.

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 10. 6. 2010 navrhol žalobca vydať predbežné opatrenie, ktorým žalovanej zakazuje, aby akýmkoľvek spôsobom nakladala s nehnuteľnosťami zapísanými na liste vlastníctva č. XXXX kat. územie E., t.j. s bytom č. X v bytovom dome súpisného čísla XXXX na ul. Y. č. XX v E., s podielom 963/1868 na spoločných častiach, zariadeniach domu a pozemku parcela č. XXXXX,

t. j. zastavanou plochou a nádvorím vo výmere 210 m³ a na liste vlastníctva č. XXXX kat. územie E., t. j. parcelou č. 10617/32, t. j. zastavanou plochou a nádvorím vo výmere 493 m², aby tieto nehnuteľnosti nepreviedla na iného, nevzdala sa vlastníctva k nim, nesúhlasila s vrátením daru, neprenajala ich.

Uznesením č. k. 8C/64/2010-88 zo dňa 6. 7. 2010 súd návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol. Na odvolanie žalobcu Krajský súd Uznesením č. k. 10Co/265/2010-116 zo dňa 25. 8. 2010 rozhodol, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa mení tak, že nariaďuje predbežné opatrenie, ktorý až do právoplatného skončenia konania vo veci zakazuje žalovanej, aby akýmkoľvek spôsobom nakladala s nehnuteľnosťami zapísanými na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie E., t. j. s bytom č. X v bytovom dome súp. č. XXXX na ulici Y. č. XX v E. a s podielom 963/1868 na spoločných častiach, zariadeniach domu a pozemku parc. č. XXXXX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 210 m² a na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie E., t. j. s parcelou č. XXXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 493 m², teda aby tieto nehnuteľnosti nepreviedla na iného, nevzdala sa vlastníctva k nim, nesúhlasila s vrátením daru a tieto neprenajala.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, ich právnych zástupcov, znalkyne M.. Q. G., oboznámením sa s obsahom spisového materiálu najmä návrhom zo dňa 7.12.2009, znaleckým posudkom č. 43/2011, zmluvou o pôžičke zo dňa 1.6.2007, zmluvou o pôžičke zo dňa 11.6.2007, pracovnou zmluvou žalovanej zo dňa 12.1.2004, dohodou o hmotnej zodpovednosti zo dňa 12.1.2004, výpisom z účtu č. XXXXXXXXXXXX žalobcu zo dňa 30.6.2007, vkladom v hotovosti v prospech účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, Zmluvou o poskytnutí hypotekárneho úveru zo dňa 22.11.2002 v spojení s obchodnými podmienkami, s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

Právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca sa domáha zaplataenia žalovanej sumy, ktorá pozostáva okrem požičanej sumy aj z dohodnutého úroku vo výške 5 % z požičanej sumy, pri prvej zmluve je to suma 362,38 eur a pri druhej zmluve 365,94 eur, titulom dvoch zmlúv o pôžičke, a to zmluvou o pôžičke zo dňa 1. 6. 2007, ktorou žalobca požičal žalovanej sumu 218.345,- Sk/7.247,72 eur a zmluvou o pôžičke zo dňa 11.6.2007 na sumu 220.486,- Sk/7.318,79 eur. Úroku z omeškania sa domáha dňom nasledujúcim po splatnosti oboch pôžičiek dňom 1.1.2008 vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby. Žalobca nesúhlasí s tvrdením, že poskytol predmetné požičané čiastky žalovanej ako dar. K poskytnutiu finančných prostriedkov došlo sprostredkované, nie priamo do ruky žalovanej, žalobca vložil svoje finančné prostriedky na účet v peňažnom ústave, kde mala žalovaná záväzok zaplatiť za úver. V takomto prípade môže ísť aj o nepomenovanú zmluvu.

Žalobca uviedol, že od roku 2006 so žalovanou obývali spoločnú domácnosť, v auguste 2008 vzájomný vzťah ukončili. V priebehu roku 2007 mu žalovaná hovorila, že má problémy, že nemá peniaze na zaplataenie hypotéky. Povedal, že jej pomôže aspoň s jednou splátkou v sume 218.345,- Sk. V máji sa dohodli na úroku 5 % z pôžičky. Zavolať právneho zástupcovi, či existujú nejaké zmluvy o pôžičke, poslal mu vzor, ktorý dal svojej mame, ktorá mu napísala zmluvu o pôžičke zo dňa 1.6.2007 na základe toho čo sa dozvedel od žalovanej a čo jej povedal. Dva alebo tri dni predtým ako previedol peniaze, zavolať žalovanej, že má zmluvu a môžu sa stretnúť. Stretli sa v meste, oproti pošte - cukrárni. Pri podpise zmluvy boli len dvaja, žalovaná mu zmluvu podpísala. Žalobca podpísal zmluvu hneď ako ju dostal od mamy. Prevod sumy 218.345,- Sk z účtu dňa 4.6.2007 toho dňa, pretože v tom čase mal peniaze na osobnom účte. Týždeň potom sa ho žalovaná pýtala, či jej nemôže dať zvyšok. Dňa 9.,10. alebo 11.6. mu volala, chcel jej pomôcť. Povedal jej, že dá urobiť presne takú istú zmluvu o pôžičke, s čím súhlasila. Následne volal mame, aby ešte raz vytlačila zmluvu, nadiktoval jej sumu, ktorú mu predtým povedala žalovaná s tým, že peniaze vyberie z podnikateľského účtu a vloží na účet priamo v banke vo VÚB-ke. Dňa 12. 6. 2007 mu volala žalovaná, povedal, že sa stretnú v Tatrabanke, že mu podpíše zmluvu a spolu to pôjdu vložiť do VÚB-ky. Žalobca podpisoval zmluvu 11.6.2007, vybral peniaze z podnikateľského účtu, spoločne so žalovanou išli do VÚB-ky, kde vložil peniaze na účet vo VÚB. Do 31.12.2007 žalovaná požičanú čiastku nesplatila. Nepozná Z. P.. Konkrétne údaje v zmluve, č. účtu a sumy, VS, mu povedala žalovaná, keďže asi týždeň pred podpisom prvej zmluvy ju viezol do Bratislavy na pobočku v Ružinove. V auguste alebo v septembri 2008 sa dozvedel, že hypotekárny úver sa týka žalovanej a jej bývalého manžela. Vzájomných rozhovorov ohľadom predmetných finančných čiastok nebol nikto prítomný, vždy boli len oni dvaja. Zmluvu o pôžičke z 1.6.2007 podpísala žalovaná v jeho prítomnosti v cukrárni oproti hlavnej pošty v Trnave. Na podnikateľskom účte ku dňu 1.6.2007 mal čiastku 220.486,- Sk, ale túto čiastku toho dňa žalovanej nepožičal. Po splatnosti pôžičiek so žalovanou chodievali na dovolenky, ktoré

platil, kupoval jej iné veci, ktoré potrebovala, ale ešte nevedel, že ho oklamala a dozvedel sa to až potom, čo si prečítal list z VÚB niekedy v auguste - septembri 2008.

Právny zástupca žalovanej uviedol, že návrh navrhuje zamietnuť. Žalobca prišiel s tým, že uhradí dlh na hypotekárnom úvere, ktorý bol vedený na meno Z. P., žalovaná to nenamietala, ale v žiadnom prípade to nesúviselo s poskytnutím týchto finančných prostriedkov ako pôžičky, na základe ktorých by sa žalovaná zaviazala, že následne ona bude platiť požičanú čiastku. Tým, že žalobca zaplatil dlžnú sumu na hypotekárnom úvere pomáhal Z. P., nepriamo pomáhal aj žalovanej, pretože pokiaľ by predmetný hypotekárny úver nebol splácaný, musela by ho splácať žalovaná, pričom v tom čase ho splácať mohla, pretože bola zamestnaná u žalobcu. X. ukončili spolužitie v spoločnej domácnosti v máji 2007 a predmetné pôžičky sú uzavreté začiatkom júna 2007. Žalovaná v tej dobe v júni 2007 nedisponovala finančnou čiastkou na úhradu hypotekárneho úveru v celej výške a ani nemala perspektívu, že do konca decembra 2007 by finančné prostriedky získala. Žalovaná zmluvy z 1.6.2007 a z 11.6.2007 nepodpísala. Poskytnutie finančných súm od žalobcu vnímala ako nejaký dar. navrhovateľ poskytol odporkyňa finančné prostriedky, ktoré sú predmetom žaloby a odporkyňa ničím nepreukázala svoje tvrdenie, že išlo o poskytnutie daru. Žalovaná vznáša námietku premlčania na uplatnený nárok v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že žalovaná je osobou, ktorá podpísala dve sporné zmluvy. V tomto štádiu s ohľadom na vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu nemusí pátrať po inom titule, keď tento je daný v zmysle návrhu.

Žalovaná uviedla, že žalobcom mali vzťah od roku 2004 do roku 2007. Pracovala u žalobcu od januára 2004 do novembra 2007. V priebehu roku 2007 jej bývalá svokra povedala, že sú problémy so splácaním úveru, o ktorom sa s manželom dohodla, že bude každý splácať polovicu. Kontaktovala T. V. z VÚB, ktorá jej oznámila výšku zostatku aj číslo účtu. Žalobcovi spomínala úver, že sú problémy viackrát v priebehu roku 2007. Pani V. kontaktovala telefonicky viackrát, aj z mobilu žalobcu, poradila jej, že najlepšie by bolo splácať po väčších splátkach. So žalobcom sa viackrát rozprávala, žalobca jej povedal, že má peniaze na vyplatenie tohto úveru, vedel kto je dlžníkom z úveru. Žalobca jej povedal, že poskytne peniaze na zaplatenie úveru, bude to ako dar žalovanej. Po telefonickom rozhovore s pani V., oznámila žalobcovi číslo účtu a polovicu sumy vo výške 218.345,-Sk. So žalobcom sa stretli v jeho byte, odtiaľ išli do banky, kde žalobca vybral peniaze a vložil ich na účet, ktorý mu povedala, čo bolo začiatkom júna. Bola s ním v banke, kde jej povedal, že vyberie peniaze a vloží ich na účet. Ohľadom čiastky 218.345,-Sk so žalobcom nespísovala žiadnu písomnosť, ani zmluvu o pôžičke zo dňa 1.6.2007, na pôžičke sa nedohodli. Asi dva týždne po tom ako žalobca vybral v banke čiastku 218.345,-Sk, telefonicky kontaktovala žalobcu, oznámila mu výšku zostávajúcej sumy. Povedal jej, že sa stretnú pred bankou VÚB na Hlavnej ulici, spoločne išli do banky, žalobca urobil prevod čiastky 220.486,-Sk. Žiadnu písomnosť ohľadom tejto čiastky nepodpisovala, nedohodli sa na pôžičke. Nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že v Tatrabanke mala podpísať druhú zmluvu o pôžičke, pretože prevod peňazí prebiehal vo VÚB banke. Dňa 12.6.2007 cestovala aj so žalobcom do Bratislavy za účelom prevzatia písomnosti o vykonaní zmeny farchy. V novembri 2007 rozviazala pracovný pomer dohodou so žalobcom. V roku 2007 jej žalobca kúpil brilantový prsteň, ktorý boli kupovať spolu. V marci 2008 žalobca kúpil detskú izbu jej dcére v hodnote necelých 87.000,-Sk, v auguste 2008 boli spoločne na svadbe. Žalobca ani počas vzťahu ani po rozchode od nej nežiadal, vrátenie žalovanej sumy. V auguste 2008 jej zapožičal auto Audi 7 a tankoval. Prevod sumy 218.345,-Sk bol z účtu na účet, druhýkrát bola pri ňom, keď sa realizoval prevod z účtu na účet.

Svedkyňa N. O. uviedla, že niekedy v lete 2007 prišiel za ňou syn, že maili má koncept zmluvy o pôžičke, ktorú chcel poskytnúť žalovanej. Dal jej údaje, ktoré má do zmluvy doplniť a napísať zmluvu. Spísala zmluvu z 1. 6. 2007, ktorú mu dala, podpísanú zmluvu jej priniesol na založenie. Neskôr jej dal ďalšiu zmluvu a údaje, ktoré mala dopísať do ďalšej zmluvy. Jej vzťah k žalovanej nebol kladný, vedela o tom, že jej kúpil, požičal to čo chcela. Žalobca jej povedal, že žalovaná mu peniaze 100 % vráti, keď bude jej dom, na ktorý jej požičiaval peniaze, zoberie úver a z toho mu peniaze vráti. O tom, či peniaze žalovaná vrátila, sa so žalobcom nebavili, ale myslela, že po 31.12.2007 žalovaná peniaze nevrátila. Vedela o tom, že žalobca žalovanej kúpil prsteň, platil dovolenky, žalovaná jazdila na aute, ktoré kúpil.

Znalkyňa M.. Q. G. uviedla, že ohľadom určenia času, kedy boli podpisy na zmluvách z 1.6. a z 11.6. vyhotovované, písomoznalecká expertíza na to odpoveď nepozná. Obidva podpisy, sú veľmi podobné, sú vyhotovené pomalou písárskou rýchlosťou, avšak nemôže sa jednoznačne vyjadriť k tomu, či ich písala jedna osoba, keď z dvoch podpisov sa to nedá povedať. Podpis SM2 je vyhotovený ešte

pomalšou rýchlosťou ako podpis SM1. Ide o pomerne jednoduché podpisy, čiže keby pisateľ mal k dispozícii podpis a bol by dostatočne zručný, vedel by ho napodobniť. Rozdiel v základni sa týka všetkých podpisov, nielen PM30. Medzi porovnávacím materiálom existujú aj podpisy s mierne odlišne tvarovanou počiatočnou časťou, ale v týchto prípadoch je ovál iniciály tvarovaný tiež rozdielne, teda sa odlišuje jeho tvarovanie od sporných podpisov. Podpisy odporkyne sa vyznačujú vyššou variabilitou vyhotovenia koncovkej časti, ale aj strednej časti. Z uvedeného dôvodu, nebolo možné stanoviť záver skúmania jednoznačne, preto keď má pisateľ vyššiu mieru variability písania podpisov, nie je možné jednoznačne stanoviť záver. V písomznanectve je neprípustné používať percentuálne vyjadrenie, ako škála pre vyjadrenie sa používa: je pisateľ, nie je pisateľ, pravdepodobne je pisateľ, pravdepodobne nie je pisateľ. Záver znaleckého posudku sa vzťahuje rovnako pre obidva podpisy. Znak s najväčšou identifikačnou hodnotou je skôr tvarovanie iniciály ako koncového tvaru, pretože v tomto sa vyskytuje vysoká miera variability v podpisovaní pani P.. Podpisy SM1, SM2 sú vyhotovené veľmi podobne. Najväčší rozdiel medzi podpismi SM1, SM2 a porovnávacím materiálom je v tvarovaní počiatočného písmena. Pokiaľ ide o metódy, ktoré boli použité, je nutné používať všetky a ich kombináciu. Konkrétne analytickou metódou, touto sa mikroskopicky skúmajú jednotlivé podpisy tak sporné ako aj porovnávacie, ich ťahy, komplexne sa musia rozobrať po jednotlivých písmenách a ťahoch. Porovnávací metóda spočíva vo vzájomnom porovnaní zistených znakov sporných podpisov so znakmi, ktoré boli zistené v porovnávacích podpisoch. Grafometrická metóda si všima merateľné veličiny a ich pomery to znamená plnosť, primárnu šírku, sekundárnu šírku, celkovú veľkosť a podobne. K záveru označiť, že W. P. nie je pisateľkou podpisov SM1, SM2 jej bránila práve zvýšená variabilita jej podpisov.

Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 1. 6. 2007 vyplýva, že žalobca ako veriteľ sa zaviazal žalovanej ako dlžníčke požičať sumu 218 345 Sk/7247,73 eur. Pôžička bude uskutočnená bezhotovostným prevodom dňa 4. 6. 2007 z účtu veriteľa č. XXXXXXXXXXXX na účet dlžníka, č. XXXXXXXXXXXX /hypotekárny úver/. Peňažná pôžička je poskytnutá na účel vyplatenia hypotekárneho úveru. Čl. II Dlžník sa zaväzuje vrátiť veriteľovi finančnú pôžičku v sume 218 345 Sk do 31. 12. 2007, spolu s 5 % úrokom z obdobia trvania pôžičky.

Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 11. 6. 2007 vyplýva, že žalobca ako veriteľ sa zaviazal žalovanej ako dlžníčke požičať sumu 220 486 Sk/7318,79 eur. Pôžička bude uskutočnená hotovostným prevodom dňa 12. 6. 2007 na účet dlžníka č. XXXXXXXXXXXX. Peňažná pôžička je poskytnutá na účel vyplatenia hypotekárneho úveru. Čl. II Dlžník sa zaväzuje vrátiť veriteľovi finančnú pôžičku v sume 220 486 Sk do 31. 12. 2007, spolu s 5 % úrokom z obdobia trvania pôžičky.

Z potvrdenia zamestnávateľa Roman Pavlík, IČO: 33 212 759 na č.l. 22 vyplýva, že žalovaná bola zamestnaná u žalobcu od 12. 1. 2004 do 30. 11. 2007.

Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 19. 5. 2010 vyplýva, že žalovaná bola u neho zamestnaná do októbra 2008. Na adrese Z. XX, E. žili so žalovanou do mája 2006, následne s ňou striedavo žil v spoločnej domácnosti na adrese Y. XX, Trnava.

Z potvrdenia - vklad v hotovosti vo Z., a.s. zo dňa 12. 6. 2007 vyplýva, že na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX bola pripísaná suma 220 486 Sk.

Z výpisu z účtu žalobcu č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že dňa 4. 6. 2007 bola bezhotovostne prevedená suma 218 345 Sk na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX.

Zo znaleckého posudku č. 43/2011 vyplýva, že žalovaná pravdepodobne nie je pisateľkou sporných podpisov na Zmluve o pôžičke zo dňa 1. 6. 2007 a Zmluve o pôžičke zo dňa 11. 6. 2007.

Podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa ustanovenia § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky, ods. 2 pri peňažnej pôžičke možno dojednať namiesto úrokov plnenie primeraného väčšieho množstva alebo lepšej akosti, spravidla toho istého druhu.

Predmetom konania je suma 15 294,83 eur, ktorá pozostáva zo sumy 218.345,- Sk/7.247,73 eur (žalobca zaokrúhlil na 7247,72 eur?) + 220.486,- Sk/7.318,79 eur + 362,38 eur (úrok 5 % za obdobie trvania pôžičky 218.345,- Sk) + 365,94 eur (úrok 5 % za obdobie trvania pôžičky 220.486,- Sk).

Zmluva o pôžičke má charakter reálnej (nielen konsenzuálnej) zmluvy. Právnym dôvodom vzniku pôžičky (causa debendi) je odovzdanie druhovo určenej veci (napr. peniaze). Veriteľ je zároveň povinný umožniť, aby dlžník nadobudol vlastnícke právo k požičanej veci, a to neobmedzené právom inej osoby. Vlastnícke právo k požičanej veci prechádza na dlžníka v momente jej odovzdania (§ 133 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~Main/TArticles.ascx&phContent=~ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3344067&FragmentId2=3977887>>). Vznik pôžičky predpokladá: a) dohodu strán, b) skutočné odovzdanie predmetu pôžičky. Dohoda strán vyjadruje ich vôľu, aby jedna strana prenechala druhej strane veci určené podľa druhu s tým, že druhá strana vráti po čase veci toho istého druhu. Táto dohoda nemusí nevyhnutne riešiť splatnosť pôžičky ani to, či ide o odplattnú alebo bezodplattnú zmluvu. Inak táto dohoda musí vyhovovať náležitostiam pre zmluvy vôbec. Na základe dohody vznikne pôžičkový pomer medzi veriteľom a dlžníkom a v jeho rámci najmä povinnosť veriteľa odovzdať predmet pôžičky a oprávnenie dlžníka požadovať jeho odovzdanie. Samotná pôžička vzniká odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi. Odovzdanie má za následok zánik tejto povinnosti, resp. oprávnenie a vznik povinnosti dlžníka vrátiť prijaté požičané veci. Ku skutočnému odovzdaniu predmetu pôžičky nemusí nutne dôjsť len v čase uzavretia zmluvy o pôžičke. Odovzdanie sa môže uskutočniť aj osobitným spôsobom. Napr. keď dlžník dostane požičané peniaze v hotovosti, ale i bezhotovostným prevodom na účet dlžníka. Pri peňažnej pôžičke môže dôjsť k odovzdaniu požičanej sumy i bezhotovostným prevodom na účet dlžníka. Nedá sa ani vylúčiť, aby sa zmluvné strany dohodli, že peniaze, ktoré už boli dlžníkovi odovzdané z iného dôvodu a ktoré je povinný veriteľovi vrátiť, budú naďalej (od uzavretia zmluvy o pôžičke) tvoriť predmet pôžičky. Ak konštantná judikatúra v zhode s doktrínou nevyžaduje fyzické odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi, bolo by zbytočným a neodôvodneným obmedzením autonómie vôle zmluvných strán nepripustiť určenie bankového účtu tretej osoby ako miesta, kam má byť predmet pôžičky prevedený, ak sa na tom strany zmluvy o pôžičke dohodnú. Uskutočnením prevodu je potom splnená podmienka odovzdania predmetu pôžičky dlžníkovi podľa § 657 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~Main/TArticles.ascx&phContent=~ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3978701&FragmentId2=3978702>> (Ro NS ČR z 11. 11. 2008, sp. zn. 28 Cdo 3790/2008). Dlžník je tiež povinný platiť úroky, ak boli dohovorené, príp. ak aj bez dohovoru z nejakého zákonného predpisu vznikne preňho taká povinnosť. Ak dlžník nevrátil veriteľovi predmet pôžičky včas alebo vrátil niečo iné, čo bolo predmetom zmluvy alebo vrátil len časť pôžičky, dostáva sa do omeškania. Veriteľ môže v takom prípade uplatňovať práva uvedené v ustanovení § 517 a nasl. OZ. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~Main/TArticles.ascx&phContent=~ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3978124&FragmentId2=3978135>> Svoje právo si môže uplatniť i na súde žalobou o vrátenie pôžičky (actio certae creditae pecuniae). V prípadnom spore o vrátenie požičanej sumy má žalobca bremeno tvrdenia, že so žalovaným dlžníkom uzavrel zmluvu o pôžičke, že mu poskytol finančné prostriedky a že žalovaný dlh riadne a včas nezaplatil. Dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že bola uzavretá zmluva o pôžičke, a že podľa nej bolo dlžníkovi plnené, spočíva na veriteľovi. Ak sú tieto skutočnosti preukázané, potom veriteľ uniesol dôkazné bremeno Dôkazné bremeno o existencii právnej skutočnosti, ktorá mala za následok zánik dlhu, spočíva na dlžníkovi. Vrátenie veci zahŕňa v sebe aj povinnosť dlžníka previesť na veriteľa vlastnícke právo k vrátenej veci. Nebezpečenstvo náhodnej škody na veci prechádza na veriteľa jej prevzatím. Ak sa vrátenie druhovo určených vecí stane nemožné, t. j. nie je fyzicky možné vrátiť veci toho istého druhu, dlžník je povinný vyplatiť veriteľovi peňažnú náhradu. Pre výšku tejto náhrady nie je rozhodná cena veci v čase poskytnutia pôžičky, ale cena v čase splatnosti zmluvy o pôžičke.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca podal žalobný návrh nedôvodne, keď v konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadom skutočností, ktoré určuje hmotnoprávna norma, tzn. právny predpis v tomto prípade § 657 Občianskeho zákonníka, ktorý súd na daný prípad aplikoval, pričom z tohto ustanovenia vyplýva, kto je nositeľom dôkazného bremena, teda kto z účastníkov je povinný stanovený okruh skutočností preukázať. Vzhľadom k tomu, že k pôžičke dochádza na základe zmluvy bolo na žalobcovi dôkazné bremeno, nielen o tom, že sumu 438 831 Sk/14 566,52 eur (218.345,- Sk/7.247,73 eur + 220.486,- Sk/7.318,79 eur) žalovanej skutočne zaplatil, ale aj to, že poskytnutá čiastka bola plnením v ich právnom vzťahu založeným zmluvou, resp. zmluvami o pôžičke. Pokiaľ išlo o skutočnosť, že žalobca poskytol žalovanej sumu 438 831 Sk/14 566,52 eur táto nebola medzi účastníkmi sporná, keď sumu 220 486 Sk vložil v hotovosti dňa 12. 6. 2007 na účet vo Z. č. XXXXXXXXXXX/XXXX

a sumu 218 345 Sk poukázal bezhotovostným prevodom na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo Z., a.s. Spornou však medzi účastníkmi bola skutočnosť, že k poskytnutiu sumy 438 831 Sk zo strany žalobcu došlo titulom pôžičky, keď žalobca preukazoval svoje tvrdenie písomnými zmluvami a to u zmluvou o pôžičke zo dňa 1. 6. 2007 a zmluvou o pôžičke zo dňa 11. 6. 2007, ktorých existenciu, resp. ich podpísanie žalovaná v konaní poprela. Za účelom zistenia skutkového stavu a overenia podpisov žalovanej na predmetných zmluvách vykonal súd znalecké dokazovanie, ktoré výsledkom bolo vypracovanie znaleckého posudku č. 43/2011 so záverom znalkyne, že žalovaná pravdepodobne nie je pisateľkou sporných podpisov na Zmluve o pôžičke zo dňa 1. 6. 2007 a Zmluve o pôžičke zo dňa 11. 6. 2007. Výsluchom znalkyne bolo doplnené znalecké dokazovanie a bolo zistené, že k záveru označiť, že žalovaná nie je pisateľkou podpisov SM1, SM2 znalkyni bránila zvýšená variabilita jej podpisov, keď znalkyňa vychádzala zo škály: je pisateľ, nie je pisateľ, pravdepodobne je pisateľ, pravdepodobne nie je pisateľ. Na základe uvedeného mal súd za preukázané, že žalovaná uniesla dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia, že predmetné písomné zmluvy o pôžičke nepodpísala, keď súd vychádzal zo záveru znaleckého posudku, že žalovaná pravdepodobne nie je pisateľkou podpisov na predmetných zmluvách. Žalobca teda neunesol dôkazné bremeno ohľadom skutočnosti, že k poskytnutiu sumy 438 831 Sk došlo titulom pôžičky v zmysle zmlúv zo dňa 1. 6. 2007 a zo dňa 11. 6. 2007. Pri neexistencii písomného dojednania bolo na žalobcovi, aby preukázal, že právnym dôvodom poskytnutej čiastky žalovanej bola prípadne ústna zmluva o pôžičke, avšak z vykonaného dokazovania nebola táto skutočnosť preukázaná, keď uvedené žalovaná poprela a tvrdenia žalobcu ohľadom dojednania pôžičky nepodporila ani výpoveď svedkyne N. O. - matky žalobcu, ani vyjadrenie samotného žalobcu, že so žalovaným mali vzťah do augusta 2008, pričom po splatnosti pôžičiek po 31. 12. 2007 v zmysle písomných zmlúv žalobca nepreukázal, že sa voči žalovanej domáhal vrátenie poskytnutej finančnej čiastky ani do augusta 2008, kedy už mali byť požičané sumy splatné, a domáhal sa vrátenie až podaním žaloby. K zisteniu spornej skutočnosti nestačí len tvrdenie žalobcu o poskytnutí pôžičky, ktoré žalovaná popiera a za skutočnosť preukazujúcu uzavretie zmluvy o pôžičke poukázaním sumy 438 831 Sk na úhradu úveru na účet vo VÚB, a.s. uvedené nepostačuje. Vzhľadom k tomu, že dôkazné bremeno leží na tom účastníkovi konania, ktoré určité skutočnosti tvrdí a z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky, bola na žalobcovi, aby svoje tvrdenie o uzavretí pôžičky preukázal. Preto i za situácie, že sa tvrdenia účastníkov o dôvode poskytnutia finančnej sumy líšia, záležalo na zistení skutkového stavu v tomto smere predovšetkým na hodnotení vierohodnosti tvrdenia žalobcu a dôkazov svedčiacich v jeho prospech. Súd sa na základe uvedeného nezaoberal vyjadrením žalobcu ohľadom prípadnej existencie nepomenovaných zmlúv, keďže od podania žaloby sa žalobca domáha zaplatenia žalovanej sumy titulom písomných zmlúv o pôžičkách zo dňa 1. 6. 2007 a 11. 6. 2007, a ďalej sa nezaoberal ani vyčíslením úrokov ani dôvodnosťou úroku z omeškania. Nakoľko mal súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom poskytnutia pôžičky žalovanej, v konaní sa nezaoberal ani vznesenými námietkami premičania zo strany žalovanej. Na základe uvedeného rozhodol súd tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa ustanovenia § 132 Občianskeho súdneho poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním vypočítaním účastníkov konania, výpoveďami svedkov, listinnými dokladmi založenými v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Žalobca vo svojom návrhu bol povinný v zmysle ust. § 79 ods. 1 Os.p. pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoľáva a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p. Súd teda vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľom, ktorým odôvodňoval svoj návrh. Súd upustil od vykonania ďalšieho dokazovania zo strany žalobcu a dopytu na Všeobecnú úverovú banku v zmysle podania zo dňa 6.9.2010 a vypočutí jeho právneho zástupcu ako svedka k vyjadreniu sa k tomu, čo predchádzalo poskytnutiu finančných prostriedkov, keď uvedené návrhy nepovažoval s ohľadom na zistený skutkový stav za dôvodné a hospodárne. Keďže vykonaným dokazovaním považoval skutkový stav za dostatočne preukázaný na rozhodnutie vo veci samej a zároveň existencia ďalších dôkazov v konaní nevyplývala najavo, a to ani z priebehu konania ani zo samotného návrhu žalobcu.

Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním považoval súd za dostatočné pre posúdenie rozhodujúcich skutočností vzťahujúcich sa k meritu, a preto uzavrel, že nebolo potrebné nariaďovať výnimočné ďalšie dokazovanie nad rozsah dôkaznej aktivity účastníkov konania (§ 120 ods. 1, 4 O.s.p.), keď prihliadol na zásadu rovnosti účastníkov konania a s prihliadnutím na ústavu garantovanú právom účastníkov na spravodlivé a nestranné prejednanie veci. Vykonávaním nenavrnutých dôkazov by súd jedného z účastníkov favorizoval a druhého znevýhodnil a to podľa toho, ktorému z účastníkov by bol vykonávaný dôkaz na prospech a komu na ujmu. Takýmto postupom by sa súd mohol javiť ako nie nestranný.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a vo veci plne úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania vo výške 10 eur za zložený preddavok na trovy znaleckého dokazovania + 27,53 eur za súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 2367,82 eur za 6 úkonov právnej pomoci:

príprava a prevzatie zo dňa 14. 4. 2010

účasť na pojednávaní dňa 8. 6. 2010

účasť na pojednávaní dňa 15. 7. 2010

účasť na pojednávaní dňa 9. 11. 2010

vyjadrenie k znaleckému posudku zo dňa 7. 12. 2011

účasť na pojednávaní dňa 21. 2. 2011

6 x á 320,32 eur, 6 x 20 % DPH á 64,06 eur /20 % z 320,32 eur /, 4 x režijný paušál á 7,21 eur, 4 x á 1,44 eur /20 % DPH z 7,21 eur/, 2 x režijný paušál á 7,41 eur, 2 x á 1,48 eur /20 % DPH z 7,41 eur/, 1 x režijný paušál á 7,63 eur, 1 x á 1,53 eur /20 % DPH z 7,63 eur/ spolu 2367,82 eur v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1, § 14, § 15, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z; ktorú zaviazal podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaplatiť právnomu zástupcovi žalovanej JUDr. Tiborovi Sanákovi.

Súd nepriznal žalovanej náhradu trov právneho zastúpenia za úkon podanie odporu zo dňa 19. 4. 2010, keď tento neuskutočil jej právny zástupca ale samotná žalovaná.

Podľa ustanovenia § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

Z Uznesenia č. k. 8C/64/2010-222 zo dňa 10. 11. 2011 vyplýva, že znalkyni bolo priznané znalečné vo výške 441,06 eur (10 eur vyplatí z preddavku zloženého žalovanou a 431,06 eur zo štátnych prostriedkov).

Súd uložil žalobcovi zaplatiť štátu sumu 431,06 eur ako náhradu trov štátu za znalečné, keď tento nebol v konaní úspešný a v konaní bolo potrebné nariaďovať znalecké dokazovanie.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvoде manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba je súdny poplatok 6 % z ceny (z úhrady) predmetu konania alebo z hodnoty predmetu sporu, najmenej 16,50 eura, najviac 16 596,50 eura.

Uznesením č. k. 8C/64/2010-82 zo dňa 25. 6. 2010 súd priznal žalovanej čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov vo výške 97 %.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. súd uložil žalobcovi zaplatiť súdny poplatok za odpor, nakoľko žalovanej bolo priznané čiastočné oslobodenie a žalobca bol v konaní neúspešný vo výške 889,97 eur čo predstavuje 97 % zo sumy 917,50 eur súdneho poplatku za odpor, ktorý mala žalovaná povinnosť v konaní zaplatiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.